

de ikke-faglærte — og som er blevet modtaget med stor interesse såvel af de ikke-faglærte selv som af erhvervslivet — har, selv om de må betegnes som kortvarige, vist sig meget effektive.

Uddannelsen er foregået over hele landet, dels på de selvejende institutioner, specialarbejderskolerne, som er oprettet med støtte i henhold til loven, og hvoraf der for tiden findes 14, dels på Arbejdsteknisk Skoles 30-40 afdelinger landet over og endelig på statens 5 arbejdsmandskurser og 2 af statens arbejdstekniske ungdomsskoler. Hertil kommer, at de teknologiske institutter i et vist omfang har påtaget sig bl. a. forsøgskurser for brancheudvalgene, og at der også i et vist omfang har været afholdt kursus på enkelte virksomheder.

Det offentliges udgifter i forbindelse med driften af disse institutioner har i de 4 finansår 1960-61 til 1963-64 udgjort henholdsvis 3,8 mill. kr., 5,0 mill. kr., 6,9 mill. kr. og 10,0 mill. kr.

I de samme 4 finansår har henholdsvis 4.000, 6.000, 7.700 og 10.500 elever gennemgået kurser for ikke-faglærte på disse skoler. I samme tidsrum er der som godtgørelse til eleverne for tab af indtægt eller arbejdsmulighed udbetalt henholdsvis 0,6 mill. kr., 1,7 mill. kr., 3,9 mill. kr. og 5,5 mill. kr.

Med henvisning til revisionsbestemmelsen i lovens § 15, stk. 2, har arbejdsministeriet indhentet erklæringer om det eventuelle behov for gennemførelse af ændringer af den gældende lov. Sådanne erklæringer er indhentet fra de styrelser, der ved tilfornordnede er repræsenteret i uddannelsesrådet (undervisningsministeriet og forsvarsministeriet) samt fra handelsministeriet, de offentlige arbejdsanvisningskontorer, brancheudvalgene og uddannelsesinstitutionerne.

Uddannelsesrådet, der har haft de indhentede

erklæringer forelagt, har enstemmigt over for arbejdsministeriet indstillet, at uddannelsesloven for de ikke-faglærte arbejdere samt den med denne lov snævert sammenhængende lov nr. 195 af 18. maj 1960 om beskæftigelse og uddannelse af unge forlænges uændret for et tidsrum af 3 år.

Spørgsmålet om lovrevision har været genstand for en række fællesdrøftelser mellem rådets arbejder- og arbejdsgiverrepræsentanter, bl. a. på grundlag af de foran omhandlede udtalelser fra anvisningskontorer, brancheudvalg, uddannelsesinstitutioner m. v. Efter en grundig gennemgang af det foreliggende materiale er man nået til det resultat, at de hidtil indhøstede erfaringer ikke er så omfattende — og problemerne ikke så presserende — at man fandt det rigtigt på nuværende tidspunkt at foreslå ændringer. Dette er også udtryk for opfattelsen i brancheudvalgene for jern og metalindustrien, bygge- og anlægsområdet samt landtransport, d. v. s. de 3 brancheudvalg, der dækker størsteparten af det erhvervsliv, inden for hvilket loven virker.

Der har derfor i rådet været enighed om, at loven i sin nuværende redaktion indtil videre synes at være et hensigtsmæssigt grundlag for videreudviklingen af de ikke-faglærte arbejderes uddannelses-system.

De fornævnte tilfornordnede i uddannelsesrådet samt arbejdsdirektøren og kursusrådet, der har visse funktioner i forbindelse med ydelse af godtgørelser til kursusedtagerne, har kunnet tilslutte sig rådets standpunkt.

Da det også er regeringens opfattelse, at den gældende lov i alt væsentligt har en tilfredsstillende udformning, og at det vil være ønskeligt, at der tilvejebringes yderligere erfaringer, inden der overvejes ændringer, foreslås revisionen udskudt.